

Dynamieken tussen mannen en vrouwen

Al jaren geef ik zeer regelmatig ['het Opschonen van de Vrouwenlijn'](#) dagen en sinds een jaar ook ['het Opschonen van de Mannenlijn'](#) dagen.

Ik vind het leuk om ze achter elkaar te geven, vrijdag en zaterdag om de verbinding in de velden te maken en daardoor dynamieken te herkennen.

Afgelopen week kwam dat weer zo mooi naar voren.

In een van de opstellingen van de vrouwenlijn werd helder dat overgrootmoeder en grootmoeder, moesten/wilden stoppen met dragen van de stukken van de mannen (vaders, broers, echtgenoten), om haar eigen stukken te kunnen dragen en zo de vrouwenlijn te kunnen schonen en daarin de kracht en de liefde door te kunnen geven.

In de opstelling van vrijdag bleek het vooral voor de grootmoeder erg moeilijk om het terug te geven. Toen ik de oervader erbij zette om te zorgen voor dat wat van de mannen was/is werd t makkelijker.

De dag daarna kwam ik mijn herinnering dat ik een half jaar na mijn scheiding, in mijn eerste opstelling, ook het lot van mijn ex-man terug te geven had aan hem, om verder te kunnen met mijn toekomst.

Hoezo patroon?

Wat de oorzaak ook is dat 'wij vrouwen' sjouwen met dingen die niet van ons zijn, het helpt onszelf niet.

Of we het nu doen omdat we denken dat het zo hoort, we het gezien hebben bij onze moeders, het uit liefde doen, het doen om onze eigen stukken niet aan te hoeven kijken, het dient onszelf niet.

Zaterdag zag ik een van de andere uitingsvormen ervan in op de mannenlijndag. Een man die zich opgegeven had, *via zijn vrouw*, om zijn lijn op te schonen, begon te twijfelen, werd uiteindelijk ziek en kon niet komen.

Een opstelling doen omdat je vrouw het graag wil, en/of omdat je eigen hoofd vindt dat het je goed zal doen, werkt niet. Gevoelsmatig moet de tijd rijp zijn om je stukken aan te kijken/ je lijn op te schonen. Het mooie van de interventie van de vrouwenlijndag om de stukken van de mannen bij de oervader te leggen, maakt dat mannen zelf kunnen voelen op welke manier en wanneer het tijd is voor hen om hun deel aan te kijken. Met of zonder hulpbrom, met of zonder je partner.

En voor de mannen die daarbij gaat **steigeren**:

Nee, daar hoeft natuurlijk niet op gewacht te worden.

Ten alle tijden kan je aan de slag met je eigen stukken. Zelfs als je vrouw/partner het nog voor je draagt. Je kan het gerust opeisen.

Ode aan de mannen die dat doen, die zie ik ook in mijn praktijk.

Ook zaterdag op de mannenlijndag. Zo diep durven kijken en voelen. Diep respect voel ik daarvoor.

En grote dankbaarheid dat ik dat mag faciliteren en dat ik daar getuige van mag zijn.

Mijn praktisch inzicht is dat mensen zich niet meer via hun partner kunnen opgeven ;-).

En ik kijk nog meer uit naar de geplande, experimentele, [gemengde mannenlijn en vrouwenlijndag](#) op **11 maart**.

Het is vol voor representanten, maar nog plek voor vraagstellers.

Opgeven via de mail: info@kruispunten.org

Weet je welkom!

Kruispunten

Annemieke van der Mooren

www.kruispunten.org

Info@kruispunten.org

06-2194 7891